

**Сенат Универзитета уметности
Београд**

Предмет: Извештај Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације мр Ирене Шентевске **КОНСТРУКЦИЈА ИДЕНТИТЕТА И МЕДИЈСКИ ТЕКСТ: репрезентација урбаних трансформација Београда у музичком видеу**

Уводно образложење

Комисија за оцену и одбрану докторске дисертације **КОНСТРУКЦИЈА ИДЕНТИТЕТА И МЕДИЈСКИ ТЕКСТ: репрезентација урбаних трансформација Београда у музичком видеу** мр Ирене Шентевске

Др Ивана Спасић, ред. проф. Филозофског факултета у Београду
Др Милена Драгићевић Шеших, ред. проф. ФДУ
Др Весна Микић, ред. проф. ФМУ
Др Александар Јанковић, ванр. проф. ФДУ
Др Невена Даковић, ред. проф. ФДУ (ментор)

на састанку одржаном 07.10.2014. године предложила је и том приликом усвојила извештај којим се позитивно оцењује докторска дисертација Ирене Шентевске

Извештај Комисије садржи: уводно образложење, биографске податке кандидаткиње, анализу, критички увид и оцену резултата докторске дисертације, те закључак Комисије.

Биографски подаци о кандидаткињи

Ирена Шентевска рођена је 4. јуна 1971. у Београду. Основну школу похађала је у Сарајеву, а Математичку гимназију 'Вељко Влаховић' у Београду. Дипломирала је 2001. године на Архитектонском факултету Универзитета у Београду с просечном оценом 8,53 (осам/педесет три).

Магистарске студије на Групи за сценски дизајн Универзитета уметности завршила 2005. године с просечном оценом 10,00 (десет) стекавши звање магистра уметности из области сценског дизајна. Магистрирала је на Групи за теорију уметности и медија Универзитета уметности 2008. године, стекавши звање магистра наука из области уметности и медија. Наслов магистарске тезе био је *Swinging 90s: Сценски дизајн у Србији 1990-2000* (ментор проф. др Миодраг Шуваковић).

Предлог теме и рад на изради докторске дисертације ***Конструкција идентитета и медијски текст: Репрезентација урбаних трансформација Београда у музичком видеу*** одобрен је од стране Сената УУ на 21. седници одржаној 26. јуна 2008. одлуком бр. 7/254. Продужење рока за рад на изради докторске дисертације одобрено је од стране Сената УУ на 72. седници одржаној 30. маја 2013. године одлуком бр. 7/178.

Професионално се усавршавала на *European Diploma for Cultural Management* /Фондација 'Марцел Иктер', Брисел/ и другим програмима из различитих области. Учествовала је на стручним скуповима различитог профила, у земљи и иностранству (Торонто, Лондон, Берлин, Регенсбург, Дортмунд, Грац, Осло, Берген, Гренобл, Милано, Барселона, Истанбул, Кавала, Тел Авив, Москва, Рига, Варшава, Праг, Будимпешта, Љубљана, Марибор, Загреб, Пула итд.)

У школској години 2001/02. години обављала је дужности координатора наставе на Групи за сценски дизајн Интердисциплинарних магистарских студија УУ. Током школске године 2006/07. ангажована је као предавач на предмету *Теорија и критика сценског дизајна* на истој наставној групи, а учествовала је у настави на Архитектонском факултету у Београду, одсеку за архитектуру Факултета техничких наука у Новом Саду и докторским студијама теорије уметности и медија Универзитета уметности.

Од 1994. до 2002. године радила је као координатор програма YUSTAT Центра за сценску уметност и технологију, а од 2002. до 2004. као координатор међународне сарадње у Музеју примењене уметности у Београду. Била је кустос, продуцент и аутор поставке шест изложби Бијенала сценског дизајна /1996-2006./ и аутор поставке око двадесет изложби у организацији YUSTAT-а и других институција културе.

У Међународној организацији сценографа, позоришних архитеката и техничара OISTAT, с центрима у Прагу, Амстердаму и Тајпеју, од 2007. до 2010. обављала је дужност председника Комисије за издаваштво и комуникације и члана Управног одбора ове организације.

У чланству је УЛУПУДС-а (Секција за историју, теорију и критику у области примењених уметности) од 2006. године, када је за кустоски рад награђена Великом наградом Србије за примењену уметност и дизајн. Године 2012. добила је годишњу награду УЛУПУДС-а за историју, теорију и критику примењене уметности.

Кандидаткиња је објавила више научних радова од којих су најзначајнији:

- „Anything but turban-folk“: the ‘oriental controversy’ and identity makeovers in the Balkans’, у: Ivana Spasić i Predrag Cvetičanin (ur.), *Us and Them – symbolic divisions in Western Balkan societies*, Центар за емпиријске студије културе југоисточне Европе, Ниш / Институт за филозофију и друштвену теорију, Београд, 2013, стр. 51-70.
- ‘КПГТ или Позориште као ‘ослобођена територија’’, *jugolink. Review of Post-Yugoslav Studies*, 3rd Issue: Art and Politics, <http://www.jugolink.wordpress.com/>, Humboldt-Universität, Berlin, 2013 (online), str. 60-80
- ‘Celluloid Building Sites of Socialist Yugoslavia: Cinema Fiction and Unfinished Modernizations’, у: Maroje Mrduljaš i Vladimir Kulić (ur.), *Unfinished Modernizations: Between Utopia and Pragmatism*, УНА, Zagreb, 2012, str. 96-119
- ‘У ‘погону историје’: Југословенско и пост-југословенско драмско позориште’, у: Мишко Шуваковић (ур.), *Историја уметности у Србији, XX век (II том)*, Орион Арт, Београд, 2012, стр. 455-464
- ‘Позориште као ‘ослобођена територија’: КПГТ’, у: Мишко Шуваковић (ур.), *Историја уметности у Србији, XX век (II том)*, Орион Арт, Београд, 2012, стр. 907-918

У наредним месецима ће бити објављено још неколико наслова већ рецензираних и прихваћених за објављивање:

- ‘*La haine et les autres crimes: ghettocentric imagery in Serbian hip-hop videos*’, у: Milosz Miszczyński i Adriana Helbig (ur.), *Hip-Hop from the East of Europe*, Indiana University Press
- ‘Nesting *Folklorismus*: Turbo-Folk, Chalga and the new elite culture of the post-socialist Balkans’, prilog konferenciji “*Listening to the Wind of Change*”: *Popular*

Culture and Post-Socialist Societies in East-Central Europe, Centrum pro studium populárni kulture / Univerzita Karlova v Praze, Tematski broj European Journal of Cultural Studies <http://ecs.sagepub.com/>

- 'Turbo-folk as the 'Agent of the Empire': on discourses of identity and difference in popular culture'. The Journal of Narrative Theory (JNT), Tematski broj, "Consensual Empires", Eastern Michigan University, Ypsilanti, MI
- 'Koka kola, Marlboro, Suzuki: music video and advertising in Serbia'. *Slovo*, 26.2, UCL School of Slavonic and East European Studies, London
- 'Folklorismus and Cultural Identity: Behind the Curtain and Between the Blocks', u: Cosmin Budeancă (ed.), *Social, Cultural, Ethnic and Religious Identities during Communism*, Editura Polirom, București / Iași

Као и књига

- *Swinging 90s: позориште и друштвена реалност у Србији у 29 слика* (приређена магистарска теза), Орион Арт, Београд

Анализа докторске дисертације

Докторска дисертација мр Ирене Шентевске **КОНСТРУКЦИЈА ИДЕНТИТЕТА И МЕДИЈСКИ ТЕКСТ: репрезентација урбаних трансформација Београда у музичком видеу** обухвата око 600 страница или око 1.500.000 знакова и састоји се од следећих поглавља: *Уводне напомене и Методолошка разматрања* (стр. 5-26): *Ружичасти механизми: БЕОГРАД КАО МЕЛТИНГ ПОТ КУЛТУРНИХ МОДЕЛА* (стр. 27-132), *Painted Black: БЕОГРАД КАО 'НЕПОКОРЕНИ ГРАД'* (стр. 133- 224), *La haine et les autres crimes* или *'сиво поглавље': БЕОГРАД КАО ГЕТО* (стр. 225-291), *БЕЛО ЈАГЊЕ И ЦРВЕН ФЕСИЋ* или *зелено поглавље: ИЗМИШЉАЊЕ ТРАДИЦИЈЕ* (стр.292- 403), *Молитва за неке давне звезде или плаво-жуто поглавље: ЕВРОСОНГ КАО НОВА ТРАДИЦИЈА*(стр.404-4464), *Закључак* (стр.465-493) и *Додаци* (стр.494-544). Искрпан списак литературе има 703 јединице, систематизоване као књиге, академски чланци и штампа, док вебографија обухвата 76 наслова на српском, енглеском и немачком језику. Следи списак ТВ програма на којима су емитоване студије случаја или са којих су преузете изјаве и коментари. Посебну прецизност научне методологије и технике израде научног рада потврђује *Индекс* 603 извођача обухваћених студијом. На крају следе *Summary* (стр. 592-610) и *Белешка о аутору*.

Уводне напомене прецизно постављају овај рад као „покушај да се једна парадигматична форма комерцијалне телевизије (музички видео) 'промисли' и 'ишчита' на 'адекватан начин', у контексту у коме је игнорисање мас-медијске 'забаве милиона' и популарне културе уопште у корист 'размишљања о другим стварима' нека врста академске норме која се ретко доводи у питање.“ Свесно и савесно, кандидаткиња аргументује конституентне теме који обједињују истражену форму и сложени интердyscyплинарни приступ мапирајући комплексно мултиусловљену трансформацију Београда од „главног града једне социјалистичке вишенационалне федерације“ до „главног града и културног центра једне мононационалне државе са слабо развијеном капиталистичком економијом“. Језик репрезентације постављен је као мултимодални семиотички систем у служби конструкције динамичног и увек мењајућег идентитета – последице подела, творбе другости, страсних питања припадности- рефлектованог на пејзаж града (*cityscape*) чиме се потврђује шири истраживачки оквир идентитета и медијског текста. У сусрету холовски (Stuart Hall) појмљеног идентитета и репрезентације, ипак, ригорозна анализа језика визуелних медија и теорије филмског и телевизијског наратива је остављена по страни а рад је

опредељен за дводелну структуру аналитичких поглавља. Први део обухвата анализу теоријских и медијских дискурса који су пратили одређено доба и циркулисали у друштву са акцентом на, пре свега, академским дискурсима јасно мета карактера који у себи сажимају „анализе свих осталих нивоа и `извора` дискурса“. Други део типолошки систематизованих поглавља говори о слици Београда у узорку од чак 4733 спота не улазећи у питање историје и класификације те вредности музике већ остајући на нивоу дескриптивне функционалне анализе слике града као поља творбе идентитета. У том смислу неопходно је јаче нагласити да је *cityscape* ограничено и минималистички сагледан као део филомолошких елемената.

Основна хипотеза дисертација формулисана је као

„да конвенције репрезентације у медијским текстовима популарне културе (једнако као у делима ‘високе уметности’) репродукују идеолошке претпоставке о идентитетском устројству друштва кроз дискурсе / наративе припадности и подела. Ова студија уједно представља и ‘тест’ поменуте тезе Стјуарта Хола, пренесене у контекст конкретне теме представљања (Београд), конкретног медија представљања (музички видео) и конкретне ‘историјске епохе’ (1980-2010).“

Окоснице подела дефинисане су као 1) урбана / рурална култура, 2) српска култура / култура Других, 3) балканска / европска култура чиме је истраживање смештено у најшири оквир Студија културе, Балканизма или описно речено „европског оријентализма“ у медијском пољу.

Методологија овог рада се не може сажето и једноставно одредити, поготово имајући у виду да једна од вредности дисертације јесте управо творба особених, прилагођених и нових, иако еклектичко компилаторних метода и аналитичких протокола. На тај начин дисертација тумачи и деконструише репрезентацију и конструкцију идентитета у мултимедијалним текстовима града. Теоријска платформа и литература поред централно постављених и најчешће цитираних теоретичара попут Ивана Чоловића, Милене Драгићевић Шешић и Дагласа Келнера (Douglas Kellner) обухвата: „из области студија филма« радове Невене Даковић, Дине Јорданове и Горана Гоцића а од дела о музичком видеу наслове Сајмона Фрита/Simon Frith, Ендрју Гудвина/Andrew Goodwin, Лоренса Гросберга/Lawrence Grossberg, Ен Каплан/, Е. Ann Kaplan, Лотара Микоша/Lothar Mikos, Торстен Кванда/Thorsten Quandt... и од домаћих аутора „на жалост, једино Иване Кроње.“ „У анализи урбаних трансформација Београда рад се ослања на „ истраживања домаћих стручњака из области архитектуре и урбанизма (Љиљана Благојевић, Владимир Кулић, Слободан Богуновић, Богдан Богдановић...), али и на луцидне опсервације визуелног уметника Милете Продановића и кустоса Стевана Вуковића. Као изузетно значајна за ову студију показала су се и истраживања из области урбане социологије Београда (Сретен Вујовић, Мина Петровић, Вера Бацковић, Бранислава Савелић...).“ Из области социологије културе ту су ‘класични’ аутори (Бурдије/Pierre Bourdieu, /Вакант/Loïc Wacquant, Херберт Ганс/Herbert J. Gans, Ричард петерсон/Richard A. Peterson, Бетани Брајсон/Bethany Bryson...), али још у већој мери и домаћи социолози ратзличитих генерација (Владимир Милић, Загорка Голубовић, Весна Пешић, Михајло В. Поповић, Драгомир Пантић, Снежана Јоксимовић, Аљоша Мимица, Младен Лазић, Исидора Јарић...). Међу њима кандидаткиња посебно истиче утицај Иване Спасић и Предрага Цветичанина. „За поједине делове истраживања значајни су били увиди теоретичара ‘поткултура’ (Гелдер/Ken Gelder, Торнтон/Sarah Thornton, Рупа Хак/Rupa Huq, Маглтон/David Muggleton, Веинцерл/Rupert Weinzierl), а као посебно инспиративна истраживања из ове области ‘на домаћем терену’ треба

издвојити радове етнолога Инес Прице.“ Наравно велики простор припада студијама антрополога и етнолога (Андреи Симић, Дуња Рихтман-Аугуштин, Роберт Хејден/Robert M. Hayden, Милица Бакић Хејден/Milica Bakić-Hayden, Мајкл Херцфелд/Michael Herzfeld, Јенсен/Stef Jansen и Марко Живковић), теоретичара музике (Дона Бјуканан/Donna A. Buchanan, Клер Леви/ Claire Levy, Тимоти Рајс/Timothy Rice, Карол/Силверман/Carol Silverman, Мартин Стоукс/Martin Stokes, Борн/Georgina Born, Весна Микић, Јасмина Милојевић, Љерка Видић-Расмуссен, , Сванибор Петан, Ана Хофман...), аналитичара турбо фолка (Ерик Горди/Eric Gordy, Кетрин Бејкер/Catherine Baker, Марија Грујић, Олга Димитријевић, Рори Арчер/Rory Archer, група аутора некада окупљена око часописа *Прелом...*), историчара (Дубравка Стојановић, Радина Вучетић, Предраг Ј. Марковић, Олга Манојловић Пинтар, Ерик Хобсбом/Hobsbawm, Теренс Рејндер/Terrence Ranger, Марија Тодорова, Ентони Д. Смит/Anthony D. Smith итд). Извори историзације феномена су чланци новинара и музичких критичара објављени не само на страницама шатмпе већ и у књигама (Петар Луковић, Петар Јањатовић, Петар Пеца Поповић, Александар Жикић, Игор Мирковић, Богдан Тирнанић, Драган Амброзић, Теофил Панчић,...) као и интервјуи са „актерима музичких збивања“ (Зоран Симјановић, Влада Јанковић Џет или др Неле Карајлић).

Главни део рада чини пет аналитичких поглавља живописно и „обојено“ насловљених указујући кроз симболику боја на идеолошки оквир епохе од 1980. до 2010. године подељене потом као: године СФРЈ после смрти Јосипа Броза-Тита; време никада заправо завршене транзиционе епохе започете успоном на власт Слободана Милошевића те као доба „нео-капиталистичке и моно-националне Србије прве деценије XXI века“. Иако пажљиво уравнотежена и обимом изједначена „обојена“ поглавља откривају асиметрију која је симптом суштине трансформације слике Београда. „Ружичасто“ (*БЕОГРАД КАО МЕЛТИНГ ПОТ КУЛТУРНИХ МОДЕЛА*), „Црно“ (*БЕОГРАД КАО 'НЕПОКОРЕНИ ГРАД'*) и „Сиво“ (*БЕОГРАД КАО ГЕТО*) поглавље посвећена су „видљивом и препознатљивом“ граду израслом на дихотомии са руралним просторима. „Зелено“ (*БЕЛО ЈАГЊЕ И ЦРВЕН ФЕСИЋ*) и „Плаво-жуто поглавље“ (*ЕВРОСОНГ КАО НОВА ТРАДИЦИЈА*) говоре о невидљивом Београду чији су идентитет и имиџ запретани и урушени респективно хипертрофијом „националне“ популарне културе односно одређењем као локалног спрам глобалног феномена такмичења за Песму Евровизије те редефинисањем у правцу глокалности. У четвртном поглаљу слика града је виртуелна на размеђи ‘етно’ и *world music* идиома антиципирајући град будућности док је у последњем поглављу доминантна слика-симулакра намењена погледу Другог са надом прерасподеле позиција у идентитетском и скопофилијском режиму.

Закључак не пружа конвенционалну рекапитулацију већ реченог већ иновативну реартикулацију према епохама година 1980их, 1990их и 2000их. У односу на постављену хипотезу мр Ирена Шентевска јасно одговора на основу модела аналогije друштвених односа и моћи идентитета и скопофилијског режима визуелног исказа. Кандидаткиња закључује да репрезентација укључујући равноправно и представљање и „ре-продуковање и ре-конструисање одређене културе, конвенције репрезентације у медијским текстовима популарне културе“ омогућује и репродуковање дискурзивно артикулисаних идеолошких претпоставки о идентитетском „устројству друштва“

„ (...) жанровске конвенције представљања у музичком видеу (условљене обрасцима музичког жанра и припадајуће му сфере културне потрошње) репродукују идеолошке обрасце идентитетских подела у друштву: у комуникацији с публиком оне имају

унапред задате (конвенционалне) одговоре на питања: ко су извођачи (каква је њихова позиција у устројству друштва); на који начин се издвајају од ‘других’ (по чему су ‘посебни’); по чему су ‘исти’ или ‘обични’ (на ком плану може доћи до идентификације с публиком) и коме се обраћају (а коме не). Унутар саме праксе осмишљавања и продукције музичког видеа може доћи до свесног ‘поигравања’ с овим конвенцијама и у том случају одговори на поменута питања не морају бити ‘унапред задати’.

Диксурзивни режим перпетуира устаљене умножене, диверзификоване и обухватне поделе „ми и они/други“ који су, даље, најчешће у елузивној и неодређеној зони између „измишљеног и реалног“. Проблем раскорака медијске репрезентације и стања стваности „терену“ шири се од текстова до економско политичке сфере и услова трансформације културног система.

„Музичка индустрија у Србији је слабо диференцирана, поделе унутар ње су (одвећ често) сасвим имагинарне, а несразмерна хиперпродукција дискурса и наратива о разликама између ‘нас’ и ‘њих’ унутар тог културног система сведочи о њиховој идеолошкој природи. Они су *идеолошке* поштапалице ре-структурирања и ре-стратификације друштва у промењеним економским, политичким и друштвеним условима, јер се ‘идентитетски режими’ налазе у активној служби политизације друштвеног живота.“ Сасвим очекивано закључује ауторка заокружујући исцрпну и импресивно дигресивну студију.

Велики број страница *Додатака* уступак је жељи не-одрицања од делова текста - претходно интегрисаних у главнину рада- као што су: *Опште напомене о музичком видеу, ‘Предисторија’ музичког видеа, Музички видео унутар видеосфере’ Развој савременог музичког видеа, МТВ ера, Музички видео у Србији, О историји и географији гета’*, *Опште напомене о хип-хопу, Хип-хоп домаће производње (Први талас, Други талас, Трећи талас)*. Исцрпни списак литературе и вебографија имају самосталну „употребну“ вредност док индекс извођача надокнађује неостварив списак анализираних спотова.

Критички увид и оцену резултата докторске дисертације

Докторска дисертација мр Ирене Шентевске **КОНСТРУКЦИЈА ИДЕНТИТЕТА И МЕДИЈСКИ ТЕКСТ: репрезентација урбаних трансформација Београда у музичком видеу** је добро замишљено и конструисано дело које представља значајно постигнуће у области интердисциплинарног приступа проблемима идентитета, репрезентације, историзације, теорије (урбаног) простора а у спрези са теоријом и историјом медија посебно теоријски банализованог и занемареног музичког видеа као дела визулене поп културе. Рад представља успешну синтезу кандидаткињине дугогодишње свестране, мулти и интердисциплинарне праксе архитекте, кустоса, теоретичара, предавача, координатора пројеката међународних удружења речју свестраног рада и исцрпне, детаљне и обухватне тематизације и проблематизације искуствених феномена кроз знања стеченим на различитим нивоима школовања у академским институцијама као и рада са менторима. Суочавање са слојевитим и комплексним феноменима идентитета и медијског текста, „триангулисаним“ између репрезентације идентитета, медијске текстуалности и урбане (пот)културе односно теорије, историје и аналитичке методологије ствара густо испреплетано чвориште у коме је могуће остварити амбициозни пројекат који ауторка обзирно своди- уз сву свест пре о преексплоатисаности него о исцрпљености и докучивости теме – на

истраживање начина на „који се ова ‘политика идентитета’ рефлектује у популарној и мас-медијској култури“ одричући се пак недефинисаног интердисциплинарног проучавања музичког видеа. Такође, на питање зашто је популарна музика постала важнија политичарима но академској заједници не даје одговор јер *имплотекстуалност* њеног рада још увек нема контратежу у адекватној *експлотекстуалности*- као способности текста да генерише друштвено активне и делујуће заједнице, у овом случају академске; да делује и центрифугално а не само центрипетално.

Мр Ирена Шентевска, полазећи од претпоставке Стјуарта Хола о репрезентацији и идентитету са лакоћом прелази из области у област повезујући своја широка интересовања- урбаног културног и идентитетског простора, медијски представљеног као *cityscape* и у мањој мери као *musicscape of the city* до музичких као покултурних феномена и текстуалних места конструкције и представљања идентитета. Накрају, рад прецизно оцртава круг интересовања маркирањем идентитета и линија њихове промене луцидно изнова потврђених као „ми и они“ према разним разделницама (класним, генерацијском, географски и идеолошким у најширем смислу) на визуелној мапи града. Генерисани градски пејзажи у музичком видеу, фигурирајући и као *background*, али као и *foreground* омогућавају системско ширење поља студија случаја. Иницијално анализирајући их првенствено кроз визуелну компоненту и текст песама, комплементарне музичке (жанровске) анализе ауторка представља у додацима. Ретроактивно успостављен везом заокружује циклус како су жанрови/формати популарне музике условљени идеолошким, социјалним, урбаним, поп културним контекстом трансформисани у текстове идентитета изложене сложеним семиотичким системима.

Свеобухватност, интердисциплинарност и исцрпност приступа који се дијалектички одвијају од општих питања национализма до посебних текстова и обрнуто, од појединачне топографије до глобалних теоријских оквира, обogaћени су лаким, акрибичким, течним, разумљивим начином излагања и писања подједнако привлачним за све слојеве најшире публике. Методолошки је успешно савладана, чак и скоро, непремостива препрека занимљивог и прецизног „препричавања“ музичког видеа, дакле представљања слика и ритма у говорном језику и писаном регистру. У методолошком погледу рад заправо одлази најдаље, безшавним спајањем постојећих приступа који постаје органски, логичан и практично применљив те успоставља широко валидан аналитички протокол. Исцрпност литературе и студија случаја сама за себе говори о успешној реализацији истраживачког концепта.

Улазећи у разгранато али кохерентно обухваћено истраживачко поље са широке и еkleктички али ипак ново постављене теоријске позиције, преко палете случаја реализованих у богатом простору Београда када фигурира у музичким видеима и динамичног контекста, кандидаткиња уверљиво доказује умножену међузависност репрезентације, идентитета, идеологије и урбаног простора као конституента музичког видеа/мултимодалног текста.

Закључак

Докторат кандидаткиње мр Ирене Шентевске **КОНСТРУКЦИЈА ИДЕНТИТЕТА И МЕДИЈСКИ ТЕКСТ: репрезентација урбаних трансформација Београда у музичком видеу** је прецизно изведена, сложена и консолидована структура,

занимљиво и акрибички написана теза са огромним а опет прецизно одабраним и минуциозним анализама студије случаја. Интердисциплинарни карактер одређен је самим циљем продуктивне и аутентичне интерпретације представљања и конструкције идентитета у *cityscape* у музичком видеу те откривањем идеолошке условљености вишеслојног и полизнаковног текстуелног механизма. Пружајући детаљни преглед; историзације случајева као и примењених теорија те стратегију дискурса генерисаних око теме рад указује на комплексну интеракцију и рефлексiju реал политике, политике идентитета и формата музичког видеа што потврђује мета структуру саме тезе.

Мр Ирена Шентевска је дала иновативни научни допринос интердисциплинарном тумачењу и сагледавању чврсто „увезаних“ тема које су дошле, како се чинило у једном тренутку, до границе, истрошености. На тај начин ревитализовала је бављење овим феноменима као као и музичким видеом, као што је у поимању доступности текстова преко *you tuba* препознала нови вид архиве. Укупним квалитетима дисертације кандидаткиња је доказала способност самосталне израде научног рада, теоријског истраживања и анализе који испуњавају највише академске стандарде. На основу свега изреченог Комисија позитивно оцењује докторску тезу мр Ирене Шентевске **КОНСТРУКЦИЈА ИДЕНТИТЕТА И МЕДИЈСКИ ТЕКСТ: репрезентација урбаних трансформација Београда у музичком видеу** и предлаже Сенату Универзитета уметности у Београду да прихвати Реферат и донесе одлуку о покретању процедуре за јавну одбрану докторске дисертације.

Комисија у саставу:

др Невена Даковић, ред. проф.
Факултет драмских уметности, УУ, Београд

Др Ивана Спасић, ред. проф.
Филозофски факултет, БУ

Др Милена Драгићевић Шешић, ред. проф.
Факултет драмских уметности, УУ, Београд

Др Весна Микић, ред. проф.
Факултет музичке уметности, УУ, Београд

У Београду, 07.10.2014

Др Александар Јанковић, ванр. проф.
Факултет драмских уметности, УУ, Београд